

Odchodzi połowa kadry kierowniczej WHO

29 listopada 2022

Połowa z 16-osobowego zespołu kierowniczego Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) pracującego w kwaterze głównej w Genewie opuści globalny organ z końcem listopada, w tym główny naukowiec dr Soumya Swaminathan oraz dr Mariângela Simão, asystentka dyrektora generalnego ds. dostępu do leków i produktów zdrowotnych. Informację o odejściu ośmiu starszych liderów dyrektor generalny dr Tedros Adhanom Ghebreyesus przekazał pracownikom w krótkim e-mailu we wtorek, dziękując liderom za ich służbę.

Pomimo tego, że było to mało spektakularne ogłoszenie wewnętrzne, jest to największa jednorazowa zmiana przywództwa, jaką Tedros przeprowadził od roku 2019, dwa lata po objęciu urzędu, kiedy to wprowadził pakiet gruntownych zmian w ramach swojej agendy "Transformacji" organizacji. Było to oczekiwane od miesięcy przez genewskich insiderów, którzy twierdzą, że dyrektor generalny marzył o wstrząsie w swoim zespole, odkąd został ponownie wybrany na drugą kadencję. Dodatkowo, darczyńcy naciskali na Tedrosa, aby usprawnił swój zespół, który był bezprecedensowo duży, a niektórzy twierdzili, że wręcz rozdęty.

Chociaż Tedros powiedział, że wszyscy urzędnicy odchodzą, ponieważ ich nominacje dobiegają końca, to jednak najwyraźniej zdecydował się nie przedłużać nominacji kilku z tych, którzy nie są w wieku emerytalnym i byli do dyspozycji.

Tedros powiedział, że odchodzący pracownicy „przyczynili się do znaczącej i trwałej transformacji organizacji i pomogli kierować WHO podczas globalnej pandemii, która spustoszyła zdrowie i dobrobyt całego świata i miała głęboki i trwały wpływ na globalne zdrowie publiczne”.

Dziękując im, dodał, że dokonali “prawdziwie pozytywnej zmiany, a ich spuścizna to wzmocniona i bardziej sprawna, sprawiedliwa i odporna WHO”.

Health Policy Watch jako pierwszy poinformował o odejściu Swaminathana na początku października, donosząc, że styl przywództwa indyjskiego pediatry mógł być zbyt niezależny dla Tedrosa.

Swaminathan i Simão, którzy przybyli do WHO za pośrednictwem UNIAIDS, konsekwentnie bronili dostępu do szczepionek COVID-19 dla krajów o niskich i średnich dochodach, często krytykując bogate kraje i firmy farmaceutyczne za utrudnianie tego procesu.

Simão poświęciła znaczną część swojej kariery na pracę nad zwiększeniem dostępu do leków, zwłaszcza dla osób żyjących z HIV. W latach 2006-2010 pełniła funkcję dyrektora Departamentu Chorób Przenoszonych Drogą Płciową, AIDS i Zapalenia Wątroby w brazylijskim Ministerstwie Zdrowia, gdzie prowadziła udane negocjacje cenowe z firmami farmaceutycznymi w celu obniżenia cen leków na HIV.

Dr Agnès Buzyn, wysłanniczka dyrektora generalnego WHO do spraw wielostronnych, została niedawno mianowana dyrektorem wykonawczym Akademii WHO w Lyonie, a była francuska minister zdrowia pozostaje w zespole kierowniczym w swojej nowej roli. Była francuska ambasadorka ds. globalnego zdrowia Stéphanie Seydoux została już ogłoszona jako jej następczyni.

Jane Ellison, dyrektor wykonawczy ds. stosunków zewnętrznych i zarządzania oraz była minister zdrowia Wielkiej Brytanii, również odchodzi, podobnie jak dr Jaouard Mahjour, zastępca dyrektora generalnego ds. gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych i międzynarodowych przepisów zdrowotnych. Mahjour zajmował różne stanowiska w biurze regionalnym WHO we wschodniej części Morza Śródziemnego.

Jak już wcześniej informowaliśmy, do exodusu dołącza również

dr Ren Minghui, zastępca dyrektora generalnego ds. powszechnego dostępu do opieki zdrowotnej (UHC) oraz chorób zakaźnych i niezakaźnych. Pochodzący z Chin Minghui był wcześniej dyrektorem generalnym ds. współpracy międzynarodowej w Chińskiej Narodowej Komisji Zdrowia i Planowania Rodziny.

Odchodzi również południowoafrykańska dr Princess Nothemba Simelela, asystentka dyrektora generalnego i specjalny doradca ds. priorytetów strategicznych, która zajmowała się rakiem szyjki macicy. Simelela wcześniej kierowała programem HIV w RPA.

Wreszcie odejdzie również pochodząca z Japonii dr Naoko Yamamoto, asystentka dyrektora generalnego ds. zdrowia publicznego i zdrowszych populacji.

Oczekuje się również rychłego odejścia zastępcy dyrektora WHO dr Zsuzsanny Jakab, 71-letniej Węgierki, która znacznie przekroczyła obowiązkowy wiek emerytalny WHO, wynoszący 65 lat.

Odchodzi również główny pielęgniarz WHO, dr Elizabeth Iro i Min-Whee Kang, starszy doradca w biurze dyrektora generalnego, z których żaden nie należy do zespołu kierowniczego.

Przetrwali dr Mike Ryan, dr Samira Asma, prof. Hanan Balkhy, dr Ibrahima Socé Fall, Raul Thomas oraz specjaliści doradcy Bruce Aylward i Peter Singer, obok dr Chikwe Ihekweazu, który został niedawno mianowany szefem WHO Hub for Pandemic and Epidemic Intelligence, oraz Stewart Simonson, który kieruje amerykańskim biurem WHO.

Poza Seydoux nie wymieniono żadnych zastępców. Jednak w świetle nacisku, jaki wywierają na Tedrosa państwa członkowskie, zwłaszcza USA, w sprawie cięcia kosztów, możliwe jest, że może on również zredukować wielkość swojego zespołu. Pracownicy WHO również skarżyli się na rozrośnięty zespół zarządzający, w tym na schemat mianowania starszych doradców z siedzibą w biurze DGO, którzy nie są odpowiedzialni za żaden

konkretny klaster WH0, a cieszą się wyjątkowo wysokim wynagrodzeniem.

Źródło zagraniczne: [HealthPolicy-Watch.news](https://healthpolicy-watch.news)

Źródło polskie: [BabylonianEmpire.wordpress.com](https://babylonianempire.wordpress.com)